

2. Енциклопедичний словник з державного управління / за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. К. : НАДУ, 2010. 820 с.
3. Про адміністративні послуги : Закон України від 6 вересня 2012 року № 5203-VI URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text> (дата звернення 30.05.2022)
4. Про захист прав споживачів : Закон України від 12 травня 1991 року № 1023-XII URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-12#Text> (дата звернення 30.05.2022)
5. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 435-IV URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15?find=1&text=%D0%BF%D0%BE%D1%81%D0%BB%D1%83%D0%B3%D0%B0#w1_37 (дата звернення 30.05.2022)
6. Про публічні закупівлі : Закон України від 25 грудня 2015 року № 922-VIII URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text> (дата звернення 30.05.2022).
7. Данилюк Т. І. Сутність поняття «послуга» : теоретичні аспекти. URL : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3247> (дата звернення 30.05.2022).
8. Центр політико-правових реформ. URL : pravo.org.ua (дата звернення 30.05.2022).
9. Тихомиров Ю. А. Теории компетенции. М. : Вид. Тихомирова Ю. А., 2001. 355 с.
10. Абраменко Ю. Ю. Публічні послуги та їх роль у забезпеченні якості управління URL : [http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2011-02\(6\)/11auyzyu.pdf](http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2011-02(6)/11auyzyu.pdf) (дата звернення 30.05.2022).
11. Тимошук В. П. Адміністративна процедура та адміністративні послуги. Зарубіжний досвід та пропозиції для України. К. : Факт, 2003. 496 с.

Ключові слова: послуга, публічна послуга, соціальна послуга, державна послуга.
Key words: service, public service, social service, state service.

ГОЛОЯДОВА ТЕТЯНА ОЛЕКСІЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
 доцент кафедри адміністративного і фінансового права,
 кандидат юридичних наук, доцент*

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВЗАЄМОВІДНОСИН ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ ТА КОНТРОЛЮЮЧИХ ОРГАНІВ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ЗМІНИ

Сучасна податкова система України сьогодні формується під істотним впливом міжнародної податкової конкуренції. Намір України інтегруватися в європейський простір зумовлює необхідність не тільки адаптації вітчизняного законодавства до вимог ЄС, але й його гармонізації та уніфікації. Сьогодні податкова система України охоплює

і досить широкий спектр процесуальних відносин щодо встановлення, зміни, скасування податків, зборів, обов'язкових платежів, забезпечення їх сплати, організації контролю і встановлення відповідальності за порушення податкового законодавства. Однією з найсуттєвіших і водночас складних проблем у процесі розвитку ринкової економіки в Україні є вдосконалення податкових взаємовідносин, насамперед гармонізації відносин між контролюючими органами у сфері оподаткування та платниками податків, суть якої полягає не лише у відсутності партнерських відносин між суб'єктами правовідносин, особливо під час світової кризи, викликаній карантинними обмеженнями Covid-19.

Сьогодні для податкової системи України це означає, що механізм її формування має відповідати новим реаліям життя і вимогам навколишнього середовища. Перш за все це безпосередньо стосуються всіх форм реалізації податкової політики України. Розпочавши з високого рівня податкових ставок і надвисокого податкового тягаря, держава перейшла до оптимізації пільг, та перехід взаємовідносин між платниками податків та контролюючими органами максимально у цифровий формат.

Дослідженню теоретичних проблем у сфері оподаткування в Україні в науковій літературі присвятили свої праці такі автори як Ф. Бутинець, О. Васирик, Л. Воронова, В. Геєць, Т. Єфіменко, Т. Латковська, М. Кучерявенко Ю. Каспрук, Л. Савченко та інші.

Сьогодні Верховною Радою України прийнято Закон «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень» № 5600 від 30.11.2021 р. Законом удосконалено положення Податкового кодексу України у частині, що стосується, зокрема, загальних питань адміністрування податків, а саме:

- врегульовані процесуальні питання щодо права контролюючого органу на звернення до суду за встановленням тимчасового обмеження у праві виїзду керівника юридичної особи, зокрема: встановлено як підставу для звернення контролюючого органу до суду несплату платником податків протягом 240 днів податкового боргу [3].

Отже, контролюючий орган наділяється правом звернення до суду для встановлення тимчасового обмеження у праві виїзду керівника юридичної особи-боржника чи постійного представництва за межі України у разі несплати протягом 240 календарних днів суми податкового боргу. Таке обмеження буде знято лише у випадку погашення боргу, зміни керівника або початку судової процедури по справі банкрутства.

Крім цього, визначено підстави для скасування такої заборони: окрім погашення боргу додано зміну керівника боржника, або у разі початку судових процедур у справах про банкрутство стосовно такого боржника; (протягом періоду з 1 березня по 31 травня 2020 року платникам податків не нараховувалась пеня, а нарахована, але не сплачена за цей період пеня підлягала списанню) Однак, на теперішній час програмне забезпечення Державної Податкової Служби ще не готово до цієї пільги.

Передбачено ведення Реєстру керівників платників податків-боржників для оперативного отримання відповідної інформації платниками податків [3].

Отже, до цього реєстру потраплятимуть усі, за ким суд визнає податковий борг, а для цього достатньо рішення контролюючого органу. Своєю чергою суд буде розглядати такі звернення за спрощеною процедурою. Також, необхідно звернути увагу на те, що в Україні є чимало випадків, коли посадові особи контролюючих органів необґрунтовано відображали податковий борг, що може мати негативні наслідки для платників податків. Це відбувається через несвоєчасне внесення інформації про адміністративне чи судове оскарження податкових повідомлень-рішень або несвоєчасне рознесення вже сплачених нарахувань.

Законом надано право як платнику податків, так і контролюючому органу під час перевірок відкрито здійснювати звукозапис, фото-, відеофіксацію та відповідно використовувати такі записи як підставу для висновків акту перевірки [3].

Податкове законодавство України ґрунтується на відповідних принципах, а саме стабільність – зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року .

Сьогодні згідно Податкового Кодексу України, як платник податків, так і контролюючий орган, отримали право на відкрите застосування технічних засобів із метою фіксації фото-, відео-, звукозапису, а також їх використання для підтвердження правомірності своєї позиції у разі судового оскарження. Отже, перелік вказаних податків, дійсно можуть збалансувати бюджетні надходження за умови створення чіткого механізму їх обороту та призначеного використання.

Здійснення податкової політики в Україні залишається складним та суперечливим через податкове законодавство, а саме: надмірне податкове навантаження на платників податків та зниження ділової активності суб'єктів господарювання. Основним завданням роботи контролюючих органів України у сфері оподаткування повинен стати контроль за дотриманням податкового законодавства, під час здійснення якого необхідно усвідомлювати, що бюджет поповнюють лише платники податків.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України: Закон України № 2755-VI від 02.12.2010 р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>. (дата звернення: 20.05.2022 р.).
2. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень: Закон України № 5600 від 30.11.2021р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1914-20>. (дата звернення: 20.05.2022 р.).

3. Державна податкова служба України. Офіційний портал. URL: <https://tax.gov.ua>
4. Ослунд А. Україні потрібна радикальна, але розумна податкова реформа. URL: pravda.com.ua

Ключові слова: податкова реформа, контролюючі органи, платники податків.

Key words: tax reform, regulatory authorities, taxpayers.

ДАНИЛЕНКО ЮЛІЯ СЕРГІЙВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри адміністративного і фінансового права,
кандидат юридичних наук, доцент*

СТРЕЛЬНИКОВ АНДРІЙ ВІКТОРОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри адміністративного і фінансового права,
кандидат юридичних наук, доцент*

ЩОДО ЗМІСТОВОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ У ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ (HRMIS)

Основу сучасних концепцій управління кадровим потенціалом становлять: по-перше, зростаюча роль професійної компетентності державного службовця у результативності та якості функціонування державної служби; по-друге, професійні знання щодо мотиваційних установок та практичні уміння щодо можливості їх спрямовувати відповідно до кінцевих стратегічних завдань діяльності. Управління кадровим потенціалом у державній службі, за таких умов, набуває особливої значущості, дозволяє узагальнити і реалізувати цілий спектр питань адаптації до зовнішніх умов з урахуванням особистісного чинника [1].

Проектом Закону про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо удосконалення порядку вступу, проходження, припинення державної служби від 31.12.2021 р. серед запропонованих новацій міститься пропозиція щодо доповнення ч. 1 ст. 2 таким терміном, як: «інформаційна система управління людськими ресурсами в державних органах» (далі – HRMIS), що являє собою автоматизовану систему збирання, оброблення, зберігання та захисту інформації щодо державних службовців, інших працівників державних органів, що формується (створюється) та використовується в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, для забезпечення функціонування централізованої бази даних державних службовців, інших працівників державних органів, а також для задоволення потреб щодо автоматиза-